

Arrest

nr. 219 418 van 3 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 9 februari 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 11 februari 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 21 februari 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 1 maart 2019.

1.3. Op 15 maart 2019 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek kennelijk ongegrond. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op 15 november 1977 in Kutaisi. U bent een orthodoxe christen. U maakte de middelbare school af en begon hierna, in 1977 met uw verplichte legerdienst, die twee jaar duurde. Na uw legerdienst begon u uw moeder, die lid was van de nationale partij o.l.v. Saakashvili en coördinator was tijdens de verkiezingen, te helpen. U deelde flyers uit, verspreide informatie over de partij, gaf stemadvies, etc,...

Vanaf het jaar 2002 begon u als beroepssoldaat onder de ‘eerste commandogroep’ van het Georgisch leger te werken. Uw contract duurde vier jaar. In 2007 begon u opnieuw te werken voor het Georgische leger, ditmaal als instructeur. U nam deel aan geheime opdrachten in de Kodori vallei waarbij er Russische militairen omkwamen en in 2008 nam u deel aan de oorlog in Ossetië. U raakte gewond tijdens de gevechten en mocht hierna niet meer voor het leger werken.

In mei of juni 2013 trouwde u met uw vrouw S.(...) S.(...), die de Wit-Russische nationaliteit heeft.

In augustus 2013 ging u voor enige tijd naar Rusland. Hier hoorde u dat u gezocht werd door onbekende personen. U kreeg schrik dat de Russische overheid u zocht omwille van uw eerdere militaire activiteiten en keerde terug naar Georgië.

Op 14 februari 2014 werd uw dochter L.(...) geboren.

In juli 2014 werd u aangehouden door de Georgische autoriteiten. Bij een huiszoeking vonden zij drugs en oorlogswapens in uw bezit. U verklaart dat deze zaak gefabriceerd werd. De Georgische autoriteiten viseerden u omwille van uw politieke activiteiten en omwille van uw militaire deelname aan een operatie in de Kodori vallei. U werd 6 maand vastgehouden in de gevangenis van Kutaisi. U werd ondervraagd over militaire acties die gebeurden tijdens de oorlog en de personen die hierbij betrokken waren. U werd gedwongen te bekennen dat u deze drugs en wapens in uw bezit had. Onder foltering van de Georgische autoriteiten gaf u toe. U werd veroordeeld tot een straf van 5 jaar voorwaardelijk en een geldboete. U mocht noch uw stad, noch uw land verlaten, uw eigendom en rijbewijs werd afgenomen, u mocht een bepaald aantal beroepen niet doen en moest zich wekelijks melden aan het bureau van probatie.

Eind 2015 scheidde u van uw vrouw S.(...). Zij verhuisde na de scheiding opnieuw naar Wit-Rusland. Uw dochter bracht nog enige tijd bij u in Georgië door. Omwille van de problemen die u kende, besloot u dat het beter was om uw dochter naar haar moeder in Wit-Rusland te brengen. U verkreeg toestemming van de Georgische autoriteiten om het land te verlaten en uw dochter naar haar moeder in Wit-Rusland te begeleiden. U keerde opnieuw naar Georgië terug binnen de opgelegde termijn.

In de zomer van 2017 werd u voor een eerste keer ontvoerd door onbekende mannen. U werd ondervraagd en geslagen omwille van het feit dat u in het verleden tegen het Russische leger had gevochten. In de zomer van 2018 werd u een tweede keer ontvoerd door onbekenden die u opnieuw vragen stelden over dezelfde zaken. U vermoedt dat de daders personen waren die behoorden tot de Russische geheime dienst.

Vlak voor de verkiezingen werd u bedreigd door de Georgische overheid. Zij verlangden dat u voor hen stemmen zou ronselen.

Op 16 januari 2019 was uw voorwaardelijke straf voorbij. Op 5 februari 2019 verliet u Georgië op legale wijze. U reisde met het vliegtuig naar Minsk, Wit-Rusland, waar u enkele dagen doorbracht bij uw vrouw en dochter. Op 9 februari 2019 reisde u met het vliegtuig naar België. U werd op de luchthaven in België tegen gehouden en naar het transitcentrum ‘Caricole’ gebracht.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van enkele pagina's van uw paspoort, twee attesten in verband met uw werk bij het Georgisch leger, vliegtuigtickets naar België en terug, een hotelreservatie in Brussel. U legde eveneens verschillende documenten neer in verband met uw aanhouding: nl. een attest van het departement van probatie, het besluit van de burgerlijke rechtbank, een brief die uw advocaat ter bemiddeling aan de rechtbank stuurde, een brief van uw oom die zijn eigendom in beslag liet nemen om uw schuld af te

kopen, een uitschrift uit het openbare register met daarin de gegevens vermeld van de eigendom van uw oom, het besluit van de audit waarin geconcludeerd werd hoeveel het huis van uw oom waard zou zijn, een verslag dat werd opgesteld over de huiszoeking, een verslag over uw aanhouding, de verklaringen die u aflegde na uw aanhouding en een beschuldiging.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen. U kan niet aantonen dat u in Georgië een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de zin van de Conventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

U verklaart bij terugkeer naar Georgië te vrezen voor de overheid omdat zij u in het verleden reeds valselijk hadden beschuldigd, opgepakt en gefolterd omwille van uw politieke activiteiten en van uw militaire verleden. Tevens haalde u aan Georgië te hebben verlaten omwille van uw schulden.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het CGVS geen twijfel heeft omtrent het feit dat u in Georgië daadwerkelijk veroordeeld werd omwille van wapen- en drugsbezit. U kan echter niet aantonen dat deze veroordeling onterecht zou zijn of een andere oorzaak zou hebben.

Zo verklaarde u dat de eerste reden waarom u door de Georgische autoriteiten geïdendeerd werd, uw politieke overtuiging was, u was namelijk sympathisant van de UNM o.l.v. Saashashvili (CGVS p. 6 & 10).

Om te beginnen kan niet zomaar worden aangenomen dat u politiek actief was in Georgië. Zo dient opgemerkt te worden dat u nalaat uw politieke activiteiten met enig bewijs te staven. Nochtans verklaarde u dat uw moeder officieel lid was van de partij en 'coördinator' was tijdens de verkiezingen (CGVS p. 6). U zou uw moeder verscheidene keren hebben geholpen, reeds in de periode na uw legerdienst en voordat u beroepsmilitair was, eveneens in de periode nadat u stopte met uw werk bij het leger en in de periode nadat u had vastgezet (CGVS p. 6). Er zou dan ook van u verwacht kunnen worden dat u de activiteiten van u en uw moeder zou kunnen staven met documenten, zoals daar zijn de lidkaart van uw moeder, foto's, attesten,... U slaagt hier echter niet in. Uw verklaringen omtrent uw politieke activiteiten zijn dan ook slechts een blote bewering die niet zomaar voor waar aangenomen kan worden.

Zelfs indien wordt aangenomen dat u wel degelijk politiek actief zou zijn geweest dient opgemerkt te worden dat u geen lid was van de partij en zichzelf eerder als sympathisant omschrijft. Uit uw verklaringen bleek daarenboven dat uw politieke activiteiten zich beperkten tot het uitdelen van flyers,

verspreiden van informatie, geven van stemadvies en het helpen van uw moeder bij het registreren van kiezers (CGVS p. 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Volgens deze info won de Georgian Dream-coalitie op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. Sinds deze verkiezingen in 2012 begon een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de positieve evolutie op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat sinds 2012 leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op basis van deze observaties is er actueel geen sprake van gerechtelijke vervolging van UNM-aanhangers die onder het vorige UNM-regime geen positie bij de overheid bekleedden. Uit de informatie blijkt eveneens dat er geen sprake is van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de UNM, noch dat er een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de UNM bestaat. In electorale periodes verhoogt de spanning, wat kan uitmonden in schermutselingen met fysiek geweld tussen aanhangers van Georgian Dream en aanhangers van de UNM. Zulk geweld blijft vooralsnog beperkt en de politie treedt op ten aanzien van beide kampen. Er is geen sprake van dat de ordediensten betrokken zijn bij dergelijke incidenten, noch dat er geen redelijke maatregelen worden genomen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, noch dat er niet wordt opgetreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten.

Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat de gerechtelijke veroordeling die u kreeg gelinkt was aan uw sympathie voor de UNM. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. Zoals reeds eerder werd beargumenteerd ontbreekt immers elk bewijs met betrekking tot de politieke activiteiten van u en uw moeder. U legt evenmin enig bewijsstuk voor van het feit dat u door de Georgische overheid aangehouden en veroordeeld werd op basis van een gefabriceerde zaak, noch van het feit dat er door de Georgische overheid geweld werd gebruikt tegen u op het moment dat u vastzat. Dit kan echter wel van u verwacht worden. Immers, uw moeder had als 'coördinator' een verantwoordelijke functie binnen de partij, waardoor verwacht kon worden dat zij dit binnen de partij zou kunnen melden of hulp zou kunnen zoeken. Verder werd u tijdens uw proces bijgestaan door een advocaat – u verklaarde immers dat er een advocaat aanwezig was tijdens de eerste rechtszitting (CGVS p. 11) en dit blijkt eveneens uit de documenten die u voorlegde – en zou er dan ook verwacht kunnen worden dat u via deze weg melding zou hebben gemaakt van het onrecht dat u zou zijn aangedaan geweest. Zoals hierboven werd geargumenteerd heeft Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden, een behoorlijk functionerend rechtssysteem en doet de Georgische overheid moeite om daden van agressie langs de kant van de ordediensten te voorkomen en aan te pakken. Hieruit blijkt dan ook dat onrechtmatigheden langs de kant van de overheid aangeklaagd kunnen worden, wat u echter naliet te doen.

U verklaarde dat een andere reden waarom u door de Georgische autoriteiten geïnterviewd zou worden uw deelname aan geheime operaties in de Kodori vallei zou zijn waartijdens er Russische militairen omkwamen.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot de operaties in de Kodori vallei uiterst vaag bleven. Zo verklaarde u geen namen van collega's te kunnen geven, gezien dit geheime informatie zou zijn. U zou evenmin informatie over die opdrachten kunnen geven gezien dit militaire confidentiële info betrof. U werd aan het begin van het gehoor nochtans duidelijk gemaakt dat de informatie die u tijdens het gehoor geeft vertrouwelijk wordt behandeld (CGVS p. 2). Hoewel u verschillende keren gevraagd werd te vertellen wat er gebeurd was tijdens deze operatie, kon u slechts vertellen dat jullie concrete informatie kregen over de coördinaten van een Russische groep die was binnengedrongen om aanslagen te plegen in Georgië. U zou naar deze plek zijn geweest en zou hen hebben 'vernietigd' (CGVS p. 10-11). Op basis van dergelijke vage verklaringen kan echter niet zomaar aangenomen worden dat u bij dergelijke operaties aanwezig zou zijn geweest.

In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie voorhanden op het CGVS blijkt dat tijdens een militaire operatie in de Kodori vallei in 2007 er een gewapend conflict plaatsvond tussen Georgische en Abchazische militairen en toen twee voormalige Russische officieren die werkten voor de Abchazische troepen hierbij om het leven kwamen. Zes (ex-)militairen die hebben deelgenomen aan deze operatie zijn ondertussen overleden, in omstandigheden die in de pers verdacht of bijzonder wordt genoemd, en enkelen zijn gedetineerd. Gogi Tatukhashvili, een voormalig opperbevelhebber in het Georgische leger en vader van een van de overleden militairen, uitte in 2016 in de media de theorie dat de Russische autoriteiten druk uit oefenen op de Georgische autoriteiten om de Georgische soldaten die hebben deelgenomen aan deze operatie te vervolgen en te bestraffen. Er dient echter het nodige voorbehoud te worden gemaakt omtrent de waarachtigheid van deze theorie. Immers, de voornaamste bron van deze theorie is Gogi zelf en mensenrechtenorganisaties in Georgië hebben geen informatie hierover en volgen evenmin de ontwikkelingen i.v.m. gebeurtenissen in de Kodori vallei op, hetgeen men redelijkerwijze mag verwachten indien er daadwerkelijk sprake zou zijn van mensenrechtenschendingen onder druk van de Russische overheid. Wat er ook van is, uw profiel kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden met dit van deze (ex-)militairen die hebben deelgenomen aan deze operatie in de Kodori vallei. U was zoals reeds gezegd een instructeur in het leger tot 2008, met als rang sergeant en zou hierna geen andere job hebben gehad (CGVS p. 4). De zes omgekomen (ex-)militairen en de twee gedetineerden bekleedden ofwel hoge posten bij de autoriteiten of werkten voor hooggeplaatsten. Beide eigenschappen kunnen niet aan u toegewezen worden. De enige gelijkenis is dat u - volgens uw verklaringen - deelnam aan militaire operaties zoals deze in de Kodori vallei, waarbij Russische soldaten zijn omgekomen. U maakt echter zelf geen verwijzing naar Georgische militairen die in verdachte omstandigheden zouden zijn omgekomen, hetgeen men mag verwachten indien u hierbij betrokken zou zijn geweest. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat de Georgische autoriteiten juist u zouden vervolgen omwille van uw betrokkenheid bij deze operatie.

Tijdens uw gehoor verwees u ook naar de situatie van Gia Tsertsvadze (CGVS p. 10). U vertelde bovendien dat verschillende van uw vrienden erin slaagden om te vluchten (CGVS p. 10). Zij zouden naar Oekraïne zijn gevlucht, in Oekraïne hebben meegevochten en zouden niet meer naar Georgië kunnen terugkeren (CGVS p. 11). Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat Gia Tsertsvadze op 15/01/2017 op vraag van Rusland werd aangehouden bij aankomst in Oekraïne. Gia Tsertsvadze was een ex-militair die onder meer langs de kant van Georgië vocht in de oorlog met Abkhazië en in de Russisch-Georgische oorlog in augustus 2008. In 2003 was Gia door de Russische autoriteiten aangeklaagd wegens moord maar hij werd pas eind december 2016 bij Interpol als internationaal gezocht opgegeven. In Georgië kwam er kritiek op de autoriteiten omdat de bevoegde autoriteiten ondanks het feit dat Gia gezocht werd door Interpol het land had mogen verlaten. Ook werd erop gewezen dat Georgische autoriteiten mogelijks informatie over Gia aan de Russen hadden doorgegeven. Wat er ook van is, uw profiel kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden met dit van Gia Tsertsvadze. Hij is een voormalig vice-kolonel die deel heeft genomen aan de oorlog in Oekraïne tegen de door Rusland gesteunde opposanten in het oosten. Hij werd gezocht voor moord en stond daarom geseind bij Interpol. U was tot 2008 een instructeur in het leger die heeft deelgenomen aan militaire operaties, zonder meer. Bovendien blijkt uit informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, dat de oppositiepartij UNM (waarvan uw moeder lid zou zijn) een onderzoek eiste naar de omstandigheden waarin Gia het land had kunnen verlaten. Verder bleek dat de Georgische overheid nauw samenwerkte met de Oekraïense overheid om de uitlevering van Gia aan Rusland te voorkomen. Irakli Sesiashvili, Chairman van het Verdedigings- en Veiligheidscomité van het Georgisch Parlement legde een verklaring af dat ze het erover eens waren dat burgers beschermd dienen te worden en dat niemand wilde dat Gia werd overhandigd aan Rusland. Uit informatie bleek daarenboven dat Gia in september 2017 werd vrijgelaten. Uit deze zaak kan dan ook niet kan worden afgeleid dat de Georgische overheid geen hulp zou bieden aan ex-militairen die langs de kant van Georgië streden in Abkhazië of Ossetië.

U kan aldus niet aantonen dat uw profiel als ex-militair de reden was waarom u door de Georgische autoriteiten werd opgepakt, noch kan u aannemelijk maken dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de bevoegde Georgische autoriteiten in het geval u problemen zou krijgen.

Verder is het opmerkelijk dat – indien uw voornaamste vrees bij terugkeer naar Georgië werkelijk de autoriteiten zouden zijn (CGVS p. 10) - u nog zo lang in Georgië bleef na het begin van uw problemen in 2014 en dat u zelfs nog naar Georgië zou zijn terug gekeerd, nadat u de toestemming had gekregen om het land voor een welbepaalde periode te verlaten. U verklaarde immers zelf naar Georgië te zijn terug gekeerd nadat u uw dochter in Wit-Rusland had afgezet en ook uit de stempels in uw paspoort blijkt dat u Georgië verliet op 12 mei 2015 op legale manier.

U verklaarde verder tweemaal ontvoerd te zijn geweest in Georgië. U vermoedt dat uw ontvoerders mensen van de Russische geheime dienst waren, omdat deze momenteel sterk aanwezig zou zijn in Georgië en omdat u geen andere vijanden zou hebben (CGVS p. 14). Deze personen zouden wraak willen nemen op u omwille van uw deelname aan de oorlog en zouden informatie over verschillende personen willen (CGVS p. 13). Uw verklaringen omtrent deze ontvoeringen bleven echter zeer vaag. Zo verklaarde u, gevraagd wanneer u werd ontvoerd, dat het gebeurde in de periode na uw vrijlating. U vertelde "Het concrete jaar of de concrete maand kan ik echt niet zeggen." (CGVS p. 13). Pas wanneer u specifiek gevraagd werd naar het jaar waarin u ontvoerd werd verklaarde u dat de eerste keer plaatsvond in 2017 en de tweede keer in 2018. Gevraagd naar de maand of de periode van het jaar waarin deze ontvoeringen gebeurden, kon u slechts vertellen dat ze beiden in de zomer plaatsvonden. Dergelijke ontwijkende en vage antwoorden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van voorgehouden feiten. Indien u werkelijk tweemaal ontvoerd was geweest kan van u verwacht worden dat u dit meer concreet in de tijd zou kunnen situeren. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Het lijkt bovendien niet aannemelijk dat de Russische geheime dienst op Georgische bodem tot tweemaal toe een Georgische ex-militair van lage rang zou ontvoeren om informatie van hem te ontklokken. Het lijkt immers weinig aannemelijk dat de Russische geheime dienst na een eerste onsuccesvolle poging op dezelfde manier – die de vorige keer immers niets opleverde – een tweede poging zou ondernemen. Het lijkt evenmin aannemelijk dat zij u tot tweemaal toe zomaar zouden hebben laten gaan. Indien immers ruchtbaarheid gegeven zou worden aan uw ontvoering en de uitvoering van dergelijke Russische praktijken, zou dit immers tot een diplomatiek schandaal kunnen leiden.

Verder verklaarde u na één van deze ontvoeringen een hersenschudding te hebben gehad omwille van de slagen die u daar kreeg. U zou hiervan een medisch attest hebben, doch dit medisch attest zou nog in Georgië zijn (CGVS p. 13). Gezien dit document echter uw ontvoering zou kunnen staven, kan dan ook verwacht worden dat u het zou kunnen voorleggen. Het gebrek aan documenten doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Wederom dient ook opgemerkt te worden dat u geen bescherming heeft gezocht voor de problemen die u zou hebben gekend (cfr. supra). Indien u werkelijk ontvoerd en gefolterd zou zijn geweest in Georgië door de Russische autoriteiten kan echter wel van u verwacht worden dat u de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst, of tenminste van mensenrechtenorganisaties in uw land van herkomst gecontacteerd zou hebben. Er kan immers wel verwacht worden dat dergelijk verhaal weerklank zou vinden. Het feit dat u dit naliel te doen doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

U verklaarde door de Georgische autoriteiten te zijn bedreigd om stemmen voor hen te gaan ronselen in het kader van de laatste presidentsverkiezingen (CGVS p. 9, 12). De vaststelling dat u hiervan geen melding maakte bij de DVZ ondermijnt niet alleen de ernst als ook de geloofwaardigheid van deze bewering.

Tot slot verklaarde u in Georgië veel schuldeisers te hebben. U was verslaafd aan drugs, en moest van concrete personen geld lenen om drugs te kunnen kopen (CGVS p. 9). Die laatste periode zouden uw schulden heel hoog zijn opgelopen en vroegen de mensen u hun geld terug (CGVS p. 8). In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat u geen vervolgingsfeiten aanhaalde met betrekking tot uw schuldeisers. Wanneer u vertelt over uw ontvoering maakt u zelfs duidelijk dat deze niet gerelateerd zou zijn aan uw schulden (CGVS p. 14). Zelfs indien u in het verleden problemen met uw schuldeisers zou hebben gehad, dient opgemerkt te worden dat deze zaken niet vallen onder de bepalingen van de Conventie van Genève. Dergelijke problemen houden immers geen verband met uw nationaliteit, ras, religie, etniciteit of het behoren tot een bepaalde sociale groep, maar zijn louter van gemeenrechtelijke aard. Bovendien haalde u aan dat u uw schulden zelf zou kunnen oplossen en dat u vrijwillig zou terugkeren indien de regering van Georgië veranderde (CGVS p. 11), wat aantoont dat uw vrees met betrekking tot uw schuldeisers gering is. Er zijn dan ook geen aanwijzingen om aan te nemen dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van schade zou lopen bij terugkeer naar Georgië omwille van uw schulden. Evenmin zijn er concrete aanwijzingen voorhanden waaruit afgeleid kan worden dat u zich, in geval van bedreiging door derden, niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen. Immers, uw verhaal omtrent het feit dat u valselijk door de overheid beschuldigd

zou worden werd ongeloofwaardig geacht. Er kan dan ook van u verwacht worden, dat indien u werkelijk problemen zou vrezen omwille van uw schulden, u de bescherming van de autoriteiten zou inroepen, wat u tot nu toe echter heeft nagelaten te doen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op deze appreciatie. Uw paspoort bevat louter persoonlijke gegevens en gegevens met betrekking tot uw reisroute, die reeds eerder in de beslissing werden besproken. De twee attesten die u voorlegde in verband met uw werk bij het leger bewijzen enkel dat u als instructeur voor het leger hebt gewerkt. Uit deze attesten blijkt geenszins dat u zou hebben deelgenomen aan geheime operaties, noch dat u omwille hiervan problemen zou hebben gekend. Verder legde u verschillende documenten neer in verband met uw aanhouding. U verklaarde dat u gedurende 6 maanden werd vastgehouden door de Georgische overheid. U zou pas na zes maanden uw schuld hebben bekend. Uit het attest van het departement van probatie en uit het verslag dat u voorlegde van de verklaringen die uzelf aflegde onmiddellijk na de aanhouding, blijkt echter dat u slechts gedurende acht dagen werd aangehouden en dat u onmiddellijk na uw aanhouding de feiten bekende. U verklaart dat deze informatie fout werd genoteerd maar legt geen verklaringen af die deze inconsistenties duidt. Het lijkt echter weinig geloofwaardig dat de Georgische overheid minstens twee officiële documenten zou vervalsen, terwijl uit de documenten die u voorlegt (zoals daar zijn het besluit van de burgerlijke rechtbank en de bemiddelingsbrief die uw advocaat aan de rechtbank stuurde) duidelijk blijkt dat u tijdens de procedures werd bijgestaan door een advocaat. Uit het vonnis, de beschuldiging, het verslag van uw aanhouding en het verslag van de huiszoeking kan niet afgeleid worden dat het hier zou gaan om een gefabriceerde zaak. De documenten in verband met de in beslagname van het eigendom van uw nonkel (diens brieven, het besluit van de audit en het afschrift uit het openbaar register) kunnen evenmin aantonen dat deze inbeslagname het gevolg zou zijn van een onterechte, valse veroordeling. De vliegtuigtickets en uw hotelreservatie in Brussel zeggen niets over uw vrees bij terugkeer naar Georgië.

In verband met de geheugenproblemen die u aanhaalde dient opgemerkt te worden dat de opgemerkte vaagheden niet gaan over details maar over kernelementen uit uw relaas waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat u zich deze nog zou herinneren. Verder dient opgemerkt te worden dat u uw geheugenproblemen niet met enige medische documenten kan staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Vooreerst vraagt verzoeker om begrip op te brengen voor de volgende omstandigheden. Verzoeker nam een nieuwe raadsman onder de arm nadat hij de bestreden beslissing ontving. Deze opvolging gebeurde op 18 maart 2019, zijnde 3 dagen na het ontvangen van de bestreden beslissing. Verzoeker gaf aan dat hij nieuwe elementen wenst toe te voegen aan zijn dossier en vroeg zijn nieuwe raadsman om hem te komen opzoeken in het centrum samen met een tolk Georgisch. Zijn raadsman is er tot op heden echter niet in geslaagd om hem te gaan opzoeken omdat er gewoonweg te weinig beschikbare

Georgische tolken zijn. Verzoeker is geen andere taal machtig. Gelet op het verstrijken van de beroepstermijn, zien verzoeker en zijn raadsman zich dan ook genoodzaakt om alvast een beroepsverzoekschrift neer te leggen waarin deze nieuwe elementen nog niet opgenomen zijn. Uiteraard zullen deze nieuwe elementen nog aangebracht worden en dit uiterlijk ter terechtzitting.

Vervolgens richt verzoeker zich tegen de motieven van de bestreden beslissing. Hij formuleert zijn verweer als volgt: "2. Verweerster betwist niet dat verzoeker tot 2008 werkzaam was voor het Georgische leger.

Verzoeker is daarentegen niet overtuigd dat verzoeker deel zou hebben genomen aan operaties zoals die in de Kodori vallei of de oorlog in Ossetië waarbij meerdere Russische militairen omkwamen.

Dit is ontegensprekelijk te wijten aan het feit dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet veel heeft willen prijsgeven aangaande deze operaties.

Verzoeker erkent dat hij zich erg terughoudend heeft opgesteld tijdens het persoonlijk onderhoud.

Er is verzoeker zijn hele leven op het hart gedrukt dat hij alles wat hij tijdens deze operaties gedaan en gezien heeft, geheim dient te houden.

Ondertussen begrijpt hij dat het absoluut noodzakelijk is dat hij vrijuit spreekt over deze operaties aangezien zij aan de basis liggen van de problemen die hem ertoe hebben genoodzaakt Georgië te ontvluchten.

Zoals reeds aangeven, is verzoeker thans wel bereid om meer details prijs te geven. Verzoeker en zijn raadsman zullen deze gegevens zo spoedig mogelijk aan Uw Raad overmaken.

3. Daarnaast zal verzoeker tegen de zitting van Uw Raad de door verweerster gesuggereerde documenten met betrekking tot zijn eigen politieke activiteiten, alsook die van zijn moeder, trachten te bekomen. Het gaat dan o.a. om de lidkaart van zijn moeder bij de partij UNM, foto's en attesten van de partij.

Op deze manier hoopt hij Uw Raad te kunnen overtuigen van het feit dat zowel hijzelf als zijn moeder politiek erg actief waren.

Vooraf het feit dat de moeder van verzoeker als coördinator een belangrijke rol uitoefende tijdens de verkiezingen was een doorn in het oog van de UNM-opposanten.

4. Verweerster erkent dat bepaalde personen die politiek actief waren bij UNM of een positie bekleedden bij het Georgische leger het slachtoffer zijn geworden van vervolgingen.

Zij stelt echter dat verzoeker een heel ander profiel zou hebben dat die bewuste slachtoffers.

Verzoeker begrijpt verweerster wanneer die stelt dat verzoeker 'maar' een instructeur was en bijgevolg geen hoge of invloedrijke positie bekleedde bij het Georgische leger.

Ook begrijpt verzoeker dat verweerster een argument tracht te putten uit het feit dat verzoeker wel pamfletten kan hebben uitgedeeld voor de UNM-partij en het gedachtengoed van die partij kan hebben verspreid, maar geen actief lid was van de partij.

Bij haar poneringen houdt verweerster echter geen rekening met de positie die de moeder van verzoeker bekleedde tijdens de verkiezingen.

De combinatie van verzoekers werkzaamheden bij het Georgische leger en zijn link met de UNM-partij, maken van verzoeker ontegensprekelijk een interessant doelwit voor de Russische geheime dienst en UNM-opposanten.

5. Verweerster is onredelijk wanneer zij stelt dat verweerster dient aan te tonen dat zijn veroordeling in scène werd gezet. Hetzelfde geldt voor het verzoek van verweerster om bewijs bij te brengen van het feit dat hij ontvoerd werd door de Russische geheime dienst.

Uw Raad zal begrijpen dat verzoeker een dergelijk fysiek bewijs onmogelijk kan leveren.

Zoals reeds aangegeven is verzoeker bereid om heel wat nieuwe details prijs te geven. Hij hoopt Uw Raad zo te kunnen overtuigen."

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2019 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en in toepassing van artikel 57/6/1, §2 als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een

beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j))."

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of"

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Het is *in casu* duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Georgië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofdte geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente een draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.4.1. Immers, waar verzoeker aanhaalt dat hij na ontvangst van de bestreden beslissing nieuwe elementen wenste toe te voegen aan zijn dossier doch zijn raadsman er op het ogenblik van indienen van het verzoekschrift nog niet in geslaagd was om hem in het centrum te gaan opzoeken vergezeld van een tolk Georgisch, benadrukt de Raad dat het aan verzoeker is om voor de diverse asielinstanties de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen nodig voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Van verzoeker mag immers worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn vraag tot internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Op een verzoeker om internationale bescherming rust te plicht om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende de kans gekregen om zijn asielmotieven toe te lichten. Er mag van verzoeker worden verwacht dat hij de kansen die hij krijgt om zijn nood aan bescherming toe te lichten, aangrijpt. De Raad benadrukt ook dat verzoeker zelf de volledige verantwoordelijkheid draagt voor het bewust afleggen van onvolledige en vage verklaringen. Dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet veel prijs heeft willen geven aangaande de operaties in de Kodori vallei of tijdens de oorlog in Ossetië omdat hem zijn hele leven op het hart werd gedrukt dat hij alles wat hij tijdens deze operaties gedaan en gezien heeft geheim dient te houden en hij zich dan ook erg terughoudend heeft opgesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, kan geenszins worden aanvaard als vergoelijking voor het afleggen van onvolledige en vage verklaringen. De Raad benadrukt te dezen dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omdat hij door de Georgische autoriteiten zou worden geïnterviewd. Een van de redenen waarom hij zou worden geïnterviewd zou zijn deelname zijn aan geheime operaties in de Kodori vallei, tijdens welke operaties Russische militairen omkwamen. Zijn vrees omwille van zijn deelname aan deze operaties betreft dus een kernaspect van zijn relaas. Verzoeker bevestigt in

het verzoekschrift ook uitdrukkelijk dat deze operaties aan de basis liggen van de problemen die hem ertoe hebben genoodzaakt Georgië te ontvluchten. Van verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij hieromtrent coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er om deze reden in zijn hoofde aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dan wel tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, *quod non in casu*. De Raad wijst er in dit verband nog op dat een verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen impliceert in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker (kunnen) bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt bovendien alle vertrouwen. Verzoeker werd hier ook uitdrukkelijk op gewezen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud: *“Alles wat u hier vandaag vertelt wordt discreet en in alle vertrouwen behandeld. U kan dus vrijuit spreken. Het is wel belangrijk dat u de waarheid vertelt en dat u hier vertelt over uw persoonlijke situatie.”* (administratief dossier, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Een terughoudendheid tijdens het persoonlijk onderhoud omdat hem steeds werd gezegd dat hij alles wat hij tijdens voormelde operaties heeft gedaan en gezien geheim dient te houden, kan dan ook geen reden zijn voor het niet afleggen van volwaardige, gedetailleerde en volledige verklaringen.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan dienvolgens worden gevolgd waar in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *“U verklaarde dat een andere reden waarom u door de Georgische autoriteiten geviseerd zou worden uw deelname aan geheime operaties in de Kodori vallei zou zijn waartijdens er Russische militairen omkwamen.*

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot de operaties in de Kodori vallei uiterst vaag bleven. Zo verklaarde u geen namen van collega's te kunnen geven, gezien dit geheime informatie zou zijn. U zou evenmin informatie over die opdrachten kunnen geven gezien dit militaire confidentiële info betrof. U werd aan het begin van het gehoor nochtans duidelijk gemaakt dat de informatie die u tijdens het gehoor geeft vertrouwelijk wordt behandeld (CGVS p. 2). Hoewel u verschillende keren gevraagd werd te vertellen wat er gebeurd was tijdens deze operatie, kon u slechts vertellen dat jullie concrete informatie kregen over de coördinaten van een Russische groep die was binnengedrongen om aanslagen te plegen in Georgië. U zou naar deze plek zijn geweest en zou hen hebben ‘vernietigd’ (CGVS p. 10-11). Op basis van dergelijke vage verklaringen kan echter niet zomaar aangenomen worden dat u bij dergelijke operaties aanwezig zou zijn geweest.

In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie voorhanden op het CGVS blijkt dat tijdens een militaire operatie in de Kodori vallei in 2007 er een gewapend conflict plaatsvond tussen Georgische en Abchazische militairen en toen twee voormalige Russische officieren die werkten voor de Abchazische troepen hierbij om het leven kwamen. Zes (ex-)militairen die hebben deelgenomen aan deze operatie zijn ondertussen overleden, in omstandigheden die in de pers verdacht of bijzonder wordt genoemd, en enkelen zijn gedetineerd. Gogi Tatukhashvili, een voormalig opperbevelhebber in het Georgische leger en vader van een van de overleden militairen, uitte in 2016 in de media de theorie dat de Russische autoriteiten druk uit oefenen op de Georgische autoriteiten om de Georgische soldaten die hebben deelgenomen aan deze operatie te vervolgen en te bestraffen. Er dient echter het nodige voorbehoud te worden gemaakt omtrent de waarachtigheid van deze theorie. Immers, de voornaamste bron van deze theorie is Gogi zelf en mensenrechtenorganisaties in Georgië hebben geen informatie hierover en volgen evenmin de ontwikkelingen i.v.m. gebeurtenissen in de Kodori vallei op, hetgeen men redelijkerwijze mag verwachten indien er daadwerkelijk sprake zou zijn van mensenrechtenschendingen onder druk van de Russische overheid. Wat er ook van is, uw profiel kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden met dit van deze (ex-)militairen die hebben deelgenomen aan deze operatie in de Kodori vallei. U was zoals reeds gezegd een instructeur in het leger tot 2008, met als rang sergeant en zou hierna geen andere job hebben gehad (CGVS p. 4). De zes omgekomen (ex-)militairen en de twee gedetineerden bekleedden ofwel hoge posities bij de autoriteiten of werkten voor hooggeplaatsten. Beide eigenschappen kunnen niet aan u toegewezen worden. De enige gelijkenis is dat u - volgens uw verklaringen - deelnam aan militaire operaties zoals deze in de Kodori vallei, waarbij Russische soldaten zijn omgekomen. U maakt echter zelf geen verwijzing naar Georgische militairen die in verdachte omstandigheden zouden zijn omgekomen, hetgeen men mag verwachten indien u hierbij betrokken zou zijn geweest. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat de Georgische autoriteiten juist u zouden vervolgen omwille van uw betrokkenheid bij deze operatie.

Tijdens uw gehoor verwees u ook naar de situatie van Gia Tsertsvadze (CGVS p. 10). U vertelde bovendien dat verschillende van uw vrienden erin slaagden om te vluchten (CGVS p. 10). Zij zouden naar Oekraïne zijn gevlucht, in Oekraïne hebben meegevochten en zouden niet meer naar Georgië kunnen terugkeren (CGVS p. 11). Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat Gia Tsertsvadze op 15/01/2017 op vraag van

Rusland werd aangehouden bij aankomst in Oekraïne. Gia Tsertsvadze was een ex-militair die onder meer langs de kant van Georgië vocht in de oorlog met Abkhazië en in de Russisch-Georgische oorlog in augustus 2008. In 2003 was Gia door de Russische autoriteiten aangeklaagd wegens moord maar hij werd pas eind december 2016 bij Interpol als internationaal gezocht opgegeven. In Georgië kwam er kritiek op de autoriteiten omdat de bevoegde autoriteiten ondanks het feit dat Gia gezocht werd door Interpol het land had mogen verlaten. Ook werd erop gewezen dat Georgische autoriteiten mogelijks informatie over Gia aan de Russen hadden doorgegeven. Wat er ook van is, uw profiel kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden met dit van Gia Tsertsvadze. Hij is een voormalig vice-kolonel die deel heeft genomen aan de oorlog in Oekraïne tegen de door Rusland gesteunde opposanten in het oosten. Hij werd gezocht voor moord en stond daarom geseind bij Interpol. U was tot 2008 een instructeur in het leger die heeft deelgenomen aan militaire operaties, zonder meer. Bovendien blijkt uit informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, dat de oppositiepartij UNM (waarvan uw moeder lid zou zijn) een onderzoek eiste naar de omstandigheden waarin Gia het land had kunnen verlaten. Verder bleek dat de Georgische overheid nauw samenwerkte met de Oekraïense overheid om de uitlevering van Gia aan Rusland te voorkomen. Irakli Sesiashvili, Chairman van het Verdedigings- en Veiligheidscomité van het Georgisch Parlement legde een verklaring af dat ze het erover eens waren dat burgers beschermd dienen te worden en dat niemand wilde dat Gia werd overhandigd aan Rusland. Uit informatie bleek daarenboven dat Gia in september 2017 werd vrijgelaten. Uit deze zaak kan dan ook niet kan worden afgeleid dat de Georgische overheid geen hulp zou bieden aan ex-militairen die langs de kant van Georgië streden in Abkhazië of Ossetië.

U kan aldus niet aantonen dat uw profiel als ex-militair de reden was waarom u door de Georgische autoriteiten werd opgepakt, noch kan u aannemelijk maken dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de bevoegde Georgische autoriteiten in het geval u problemen zou krijgen." Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen aan die een andere licht kunnen werpen op deze motieven, die dan ook onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.4.2. Verzoeker verklaart daarnaast dat hij door de Georgische overheid tevens werd geviseerd omwille van zijn politieke overtuiging. Hij was namelijk sympathisant van de UNM onder leiding van Saahashvili. Hij hielp zijn moeder, die lid was van deze partij en coördinator was tijdens de verkiezingen, door flyers uit te delen, informatie over de partij te verspreiden, stemadvies te geven enzovoort.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt verzoekers verklaringen in dit verband correct als volgt: "Zo verklaarde u dat de eerste reden waarom u door de Georgische autoriteiten geviseerd werd, uw politieke overtuiging was, u was namelijk sympathisant van de UNM o.l.v. Saahashvili (CGVS p. 6 & 10).

Om te beginnen kan niet zomaar worden aangenomen dat u politiek actief was in Georgië. Zo dient opgemerkt te worden dat u nalaat uw politieke activiteiten met enig bewijs te staven. Nochtans verklaarde u dat uw moeder officieel lid was van de partij en 'coördinator' was tijdens de verkiezingen (CGVS p. 6). U zou uw moeder verscheidene keren hebben geholpen, reeds in de periode na uw legerdienst en voordat u beroepsmilitair was, eveneens in de periode nadat u stopte met uw werk bij het leger en in de periode nadat u had vastgezet (CGVS p. 6). Er zou dan ook van u verwacht kunnen worden dat u de activiteiten van u en uw moeder zou kunnen staven met documenten, zoals daar zijn de lidkaart van uw moeder, foto's, attesten,... U slaagt hier echter niet in. Uw verklaringen omtrent uw politieke activiteiten zijn dan ook slechts een blote bewering die niet zomaar voor waar aangenomen kan worden.

Zelfs indien wordt aangenomen dat u wel degelijk politiek actief zou zijn geweest dient opgemerkt te worden dat u geen lid was van de partij en zichzelf eerder als sympathisant omschrijft. Uit uw verklaringen bleek daarenboven dat uw politieke activiteiten zich beperkten tot het uitdelen van flyers, verspreiden van informatie, geven van stemadvies en het helpen van uw moeder bij het registreren van kiezers (CGVS p. 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Volgens deze info won de Georgian Dream-coalitie op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurde. Sinds deze verkiezingen in 2012 begon een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de positieve evolutie op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat sinds 2012 leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het

Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op basis van deze observaties is er actueel geen sprake van gerechtelijke vervolging van UNM-aanhangers die onder het vorige UNM-regime geen positie bij de overheid bekleedden. Uit de informatie blijkt eveneens dat er geen sprake is van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de UNM, noch dat er een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de UNM bestaat. In electorale periodes verhoogt de spanning, wat kan uitmonden in schermutselingen met fysiek geweld tussen aanhangers van Georgian Dream en aanhangers van de UNM. Zulk geweld blijft vooralsnog beperkt en de politie treedt op ten aanzien van beide kampen. Er is geen sprake van dat de ordediensten betrokken zijn bij dergelijke incidenten, noch dat er geen redelijke maatregelen worden genomen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, noch dat er niet wordt opgetreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten.”

Verzoeker kondigt in het verzoekschrift aan dat hij alsnog documenten met betrekking tot zijn politieke activiteiten en deze van zijn moeder zal trachten te bekomen in een poging de Raad te overtuigen dat zowel hijzelf als zijn moeder politiek erg actief waren. Hij stelt dat vooral het feit dat zijn moeder als coördinator een belangrijke rol uitoefende tijdens de verkiezingen een doorn in het oog van de UNM-opposanten was. Hij gaat met zijn betoog in het verzoekschrift, waarmee hij overigens in wezen niet verder komt dan blote beweringen, echter volledig voorbij aan de determinerende overwegingen van de bestreden beslissing dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt blijkt dat er actueel geen sprake is van gerechtelijke vervolging van UNM-aanhangers die onder het vorige UNM-regime geen positie bij de overheid bekleedden, dat er ook geen sprake is van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de UNM, en dat er evenmin een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de UNM bestaat. Verzoeker betwist de correctheid van deze informatie niet en hij brengt evenmin andersluidende informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie vervat in het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.4.3. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de Raad te overtuigen dat er een rechtszaak tegen hem gefabriceerd werd omwille van zijn politieke activiteiten en zijn militaire verleden. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch de Raad betwijfelt dat verzoeker in Georgië werd veroordeeld omwille van wapen- en drugsbezit. Verzoeker maakt echter op geen enkele wijze aannemelijk dat deze veroordeling onterecht zou zijn of een andere oorzaak zou hebben. Met de stelling in het verzoekschrift dat hij onmogelijk een fysiek bewijs kan leveren dat zijn veroordeling in scène werd gezet, brengt verzoeker geen overtuigende argumenten bij die afbreuk kunnen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar in de bestreden beslissing het volgende wordt uiteengezet: *“Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat de gerechtelijke veroordeling die u kreeg gelinkt was aan uw sympathie voor de UNM. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. Zoals reeds eerder werd beargumenteerd ontbreekt immers elk bewijs met betrekking tot de politieke activiteiten van u en uw moeder. U legt evenmin enig bewijsstuk voor van het feit dat u door de Georgische overheid aangehouden en veroordeeld werd op basis van een gefabriceerde zaak, noch van het feit dat er door de Georgische overheid geweld werd gebruikt tegen u op het moment dat u vastzat. Dit kan echter wel van u verwacht worden. Immers, uw moeder had als ‘coördinator’ een verantwoordelijke functie binnen de partij, waardoor verwacht kon worden dat zij dit binnen de partij zou kunnen melden of hulp zou kunnen zoeken. Verder werd u tijdens uw proces bijgestaan door een advocaat – u verklaarde immers dat er een advocaat aanwezig was tijdens de eerste rechtszitting (CGVS p. 11) en dit blijkt eveneens uit de documenten die u voorlegde – en zou er dan ook verwacht kunnen worden dat u via deze weg melding zou hebben gemaakt van het onrecht dat u zou zijn aangedaan geweest. Zoals hierboven werd geargumenteed immers heeft Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden, een behoorlijk functionerend rechtssysteem en doet de Georgische overheid moeite om daden van agressie langs de kant van de ordediensten te voorkomen en aan te pakken. Hieruit blijkt dan ook dat onrechtmatigheden langs de kant van de overheid aangeklaagd kunnen worden, wat u echter naliet te doen.”*

2.4.4. Verzoeker geeft in het verzoekschrift ook niet de minste verklaring waarom hij, indien zijn voornaamste vrees bij terugkeer naar Georgië werkelijk de autoriteiten zouden zijn, nog zo lang in Georgië bleef na het begin van zijn problemen in 2014 en hij zelfs nog naar Georgië is teruggekeerd

nadat hij in 2015 zijn dochter naar haar moeder in Wit-Rusland had gebracht. Verzoekers houding valt naar het oordeel van de Raad niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.4.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voegt aan het voorgaande nog pertinent toe: *“U verklaarde verder tweemaal ontvoerd te zijn geweest in Georgië. U vermoedt dat uw ontvoerders mensen van de Russische geheime dienst waren, omdat deze momenteel sterk aanwezig zou zijn in Georgië en omdat u geen andere vijanden zou hebben (CGVS p. 14). Deze personen zouden wraak willen nemen op u omwille van uw deelname aan de oorlog en zouden informatie over verschillende personen willen (CGVS p. 13). Uw verklaringen omtrent deze ontvoeringen bleven echter zeer vaag. Zo verklaarde u, gevraagd wanneer u werd ontvoerd, dat het gebeurde in de periode na uw vrijlating. U vertelde “Het concrete jaar of de concrete maand kan ik echt niet zeggen.” (CGVS p. 13). Pas wanneer u specifiek gevraagd werd naar het jaar waarin u ontvoerd werd verklaarde u dat de eerste keer plaatsvond in 2017 en de tweede keer in 2018. Gevraagd naar de maand of de periode van het jaar waarin deze ontvoeringen gebeurden, kon u slechts vertellen dat ze beiden in de zomer plaatsvonden. Dergelijke ontwijkende en vage antwoorden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van voorgehouden feiten. Indien u werkelijk tweemaal ontvoerd was geweest kan van u verwacht worden dat u dit meer concreet in de tijd zou kunnen situeren. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid.*

Het lijkt bovendien niet aannemelijk dat de Russische geheime dienst op Georgische bodem tot tweemaal toe een Georgische ex-militair van lage rang zou ontvoeren om informatie van hem te ontklokken. Het lijkt immers weinig aannemelijk dat de Russische geheime dienst na een eerste onsuccesvolle poging op dezelfde manier – die de vorige keer immers niets opleverde – een tweede poging zou ondernemen. Het lijkt evenmin aannemelijk dat zij u tot tweemaal toe zomaar zouden hebben laten gaan. Indien immers ruchtbaarheid gegeven zou worden aan uw ontvoering en de uitvoering van dergelijke Russische praktijken, zou dit immers tot een diplomatiek schandaal kunnen leiden.

Verder verklaarde u na één van deze ontvoeringen een hersenschudding te hebben gehad omwille van de slagen die u daar kreeg. U zou hiervan een medisch attest hebben, doch dit medisch attest zou nog in Georgië zijn (CGVS p. 13). Gezien dit document echter uw ontvoering zou kunnen staven, kan dan ook verwacht worden dat u het zou kunnen voorleggen. Het gebrek aan documenten doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Wederom dient ook opgemerkt te worden dat u geen bescherming heeft gezocht voor de problemen die u zou hebben gekend (cfr. supra). Indien u werkelijk ontvoerd en gefolterd zou zijn geweest in Georgië door de Russische autoriteiten kan echter wel van u verwacht worden dat u de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst, of tenminste van mensenrechtenorganisaties in uw land van herkomst gecontacteerd zou hebben. Er kan immers wel verwacht worden dat dergelijk verhaal weerklank zou vinden. Het feit dat u dit niet doet doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.” Verzoeker merkt in het verzoekschrift slechts op dat hij onmogelijk een fysiek bewijs kan leveren van het feit dat hij ontvoerd werd door de Russische geheime dienst. Zoals blijkt uit het voorgaande, slaagt hij er echter ook middels zijn verklaringen niet in deze ontvoeringen aannemelijk te maken.

2.4.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog wordt overwogen als volgt: *“U verklaarde door de Georgische autoriteiten te zijn bedreigd om stemmen voor hen te gaan ronselen in het kader van de laatste presidentsverkiezingen (CGVS p. 9, 12). De vaststelling dat u hiervan geen melding maakte bij de DVZ ondermijnt niet alleen de ernst als ook de geloofwaardigheid van deze bewering.*

Tot slot verklaarde u in Georgië veel schuldeisers te hebben. U was verslaafd aan drugs, en moest van concrete personen geld lenen om drugs te kunnen kopen (CGVS p. 9). Die laatste periode zouden uw schulden heel hoog zijn opgelopen en vroegen de mensen u hun geld terug (CGVS p. 8). In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat u geen vervolgingsfeiten aanhaalde met betrekking tot uw schuldeisers. Wanneer u vertelt over uw ontvoering maakt u zelfs duidelijk dat deze niet gerelateerd zou zijn aan uw schulden (CGVS p. 14). Zelfs indien u in het verleden problemen met uw schuldeisers zou hebben gehad, dient opgemerkt te worden dat deze zaken niet vallen onder de bepalingen van de Conventie van Genève. Dergelijke problemen houden immers geen verband met uw nationaliteit, ras, religie, etniciteit of het behoren tot een bepaalde sociale groep, maar zijn louter van gemeenrechtelijke aard. Bovendien haalde u aan dat u uw schulden zelf zou kunnen oplossen en dat u vrijwillig zou terugkeren indien de regering van Georgië veranderde (CGVS p. 11), wat aantoont dat uw vrees met betrekking tot uw schuldeisers gering is. Er zijn dan ook geen aanwijzingen om aan te nemen dat u

een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van schade zou lopen bij terugkeer naar Georgië omwille van uw schulden. Evenmin zijn er concrete aanwijzingen voorhanden waaruit afgeleid kan worden dat u zich, in geval van bedreiging door derden, niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen. Immers, uw verhaal omtrent het feit dat u valselijk door de overheid beschuldigd zou worden werd ongeloofwaardig geacht. Er kan dan ook van u verwacht worden, dat indien u werkelijk problemen zou vrezen omwille van uw schulden, u de bescherming van de autoriteiten zou inroepen, wat u tot nu toe echter heeft nagelaten te doen." Ook deze motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, blijven aldus onverminderd staande en worden door de Raad overgenomen.

2.4.7. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Georgië aannemelijk te maken.

2.4.8. De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *"De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op deze appreciatie. Uw paspoort bevat louter persoonlijke gegevens en gegevens met betrekking tot uw reisroute, die reeds eerder in de beslissing werden besproken. De twee attesten die u voorlegde in verband met uw werk bij het leger bewijzen enkel dat u als instructeur voor het leger hebt gewerkt. Uit deze attesten blijkt geenszins dat u zou hebben deelgenomen aan geheime operaties, noch dat u omwille hiervan problemen zou hebben gekend. Verder legde u verschillende documenten neer in verband met uw aanhouding. U verklaarde dat u gedurende 6 maanden werd vastgehouden door de Georgische overheid. U zou pas na zes maanden uw schuld hebben bekend. Uit het attest van het departement van probatie en uit het verslag dat u voorlegde van de verklaringen die uzelf aflegde onmiddellijk na de aanhouding, blijkt echter dat u slechts gedurende acht dagen werd aangehouden en dat u onmiddellijk na uw aanhouding de feiten bekende. U verklaart dat deze informatie fout werd genoteerd maar legt geen verklaringen af die deze inconsistenties duidt. Het lijkt echter weinig geloofwaardig dat de Georgische overheid minstens twee officiële documenten zou vervalsen, terwijl uit de documenten die u voorlegt (zoals daar zijn het besluit van de burgerlijke rechtbank en de bemiddelingsbrief die uw advocaat aan de rechtbank stuurde) duidelijk blijkt dat u tijdens de procedures werd bijgestaan door een advocaat. Uit het vonnis, de beschuldiging, het verslag van uw aanhouding en het verslag van de huiszoeking kan niet afgeleid worden dat het hier zou gaan om een gefabriceerde zaak. De documenten in verband met de in beslagname van het eigendom van uw nonkel (diens brieven, het besluit van de audit en het afschrift uit het openbaar register) kunnen evenmin aantonen dat deze inbeslagname het gevolg zou zijn van een onterechte, valse veroordeling. De vliegtuigtickets en uw hotelreservatie in Brussel zeggen niets over uw vrees bij terugkeer naar Georgië."* Verzoeker voert in het verzoekschrift geen verweer tegen deze motieven zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.4.9. In acht genomen wat voorafgaat besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS